

Midfastosöndagen

Psalmer: 65, L25:2, 444, 689, L2

Texter: Ords 9:1-6,10, 1 Kor 10:1-6, Joh 6:52-71

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har kommit för att ge oss livet som gåva. Den som tror på dig har det eviga livet. Hjälp oss så att vi tar emot ditt ord i troende hjärtan. Amen.

I dagens evangelium hörde vi slutet av en predikan som Jesus höll dagen efter att ha mättat femtusen män förutom kvinnor och barn med fem kornbröd. Nästa dag var de hungriga igen. En del sökte upp Jesus för att få en portion till. Då höll Jesus en liknelsepredikan. Det är liksom en barnpredikan där Jesus började med något enkelt som de förstod sig på. Därför liknade Jesus tron vid att äta och dricka.

Det är en mycket lärorik jämförelse. Precis som vi genom att äta tar emot och tillgodogör oss kraft och näring av brödet så tar vi genom tron emot de andliga välsignelser Kristus vunnit åt oss och ger oss. Det som ger oss livskraft finns inte inom oss utan kommer utifrån och vi tar emot det. Utan mat svälter vi ihjäl. Vi har ingen kraft i oss själva att generera liv, än mindre evigt liv. Men den som tar emot den gåva Jesus ger ska leva för evigt.

Den första delen av Jesu liknelsepredikan är inte med i vår predikotext. Det är en underbar predikan. Han lärde folket att han blivit sänd av Gud för att ge världen liv. Han är Gud och människa i en person och han har utgett sig själv som ett syndoffer för att världen ska leva genom honom. Det är genom tron på Jesus vi får evigt liv och inte på något annat sätt. Gud har utvalt de människor som ska komma till tro och han väcker tron på Kristus i deras hjärtan. De som tror på Jesus äger evigt liv och han ska uppväcka dem på den yttersta dagen. Allasom Fadern fört till tro på Sonen är helt trygga; Kristus ska helt visst bevara dem till evigt liv. Han ska inte förlora någon enda av dem som tror på honom. Detta är en av de allra underbaraste predikningar vi kan höra och det renaste evangelium. Det är en predikan ur Jesu egen mun att läsa om och om igen.

I sin predikan jämförde Jesus tron med att äta. Han sa: *Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet ska leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen ska leva"* (6:51). Men han förklarade klart och tydligt att han talade om tron. Jesus sa: *"den som*

tror på mig ska aldrig någonsin törsta" (v35). Och han upprepade: "Den som tror har evigt liv" (v47).

Men Jesus blev ändå missförstådd. Hur tror ni folket uppfattade Jesus när han sa: *det bröd jag ger är mitt kött, för att världen ska leva*. De tyckte det lät för galet. De trodde att han menade att alla skulle börja tugga på honom. De började tvista med varandra och säga: *"Hur kan han ge oss sitt kött att äta?"* Så mycket förstod de av liknelser och jämförelser.

Folket tyckte att det lät galet fast det var den mest trösterika predikan. Det berodde på att de inte förstod jämförelsen. Deras tolkning var helt orimlig. För att de skulle inse att de missförstått honom förklarade han att det är nödvändigt för alla människor att äta hans kött och dricka hans blod för att ha evigt liv i sig. Det gäller alla utan undantag genom hela världshistorien från syndafallets dag till historiens slut. Endast den som äter Jesu kött och dricker hans blod har evigt liv och ska uppstå på den yttersta dagen - ingen annan. Vad är det då för ätande han talar om?

Judarna borde nu ha förstått att han inte talade om att äta kött utan om tron som tillgodogör sig välsignelserna av Kristi offer. Ingen människa under Gamla testamentets tid blev frälst på annat sätt och ingen människa i NT:s tid kan bli frälst på annat sätt. Hur åt Adam och Eva, eller Abraham, Människosonens kött? Hur drack de hans blod på annat sätt än att de genom tron mottog Guds löfte om Kristi offer i vårt ställe? Att äta Människosonens kött och att dricka hans blod är absolut nödvändighet för att få evigt liv, för varje människa i varje tid, spädbarn som vuxen. Hur äter spädbarn Kristi kött annat än genom tron som de fått i dopet? De borde ha förstått liknelsen. Det ätande och drickande som Jesus talar om är inget annat än tron som tar emot Frälsaren och tillgodogör sig de andliga välsignelser han vunnit åt oss med sitt fullkomliga offer. Det hade han ju redan förklarat i början av sin predikan. Det var för att de sökt upp honom för att få något att äta utvecklade Jesus denna liknelse för att förklara nödvändigheten av tron på honom. Det finns ingen annan väg till livet. Jesus är den som ger oss evigt liv som gåva och vi tar emot livets gåva genom tron på honom.

Nu äntligen förstod folket. Men blev de glada nu? Nej, när de förstod vad han menade sa de: *"Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?"* De ville inte ta emot evigt liv som en gåva. De hade ansträngt sig hela livet att göra svåra saker för att förtjäna evigt liv. De hade inte arbetat utan suttit stilla på sabbaten. De hade fastat någon dag. De hade tvättat händerna så fort de varit till torget. Skulle det inte vara värt någonting? Nej, Jesus skulle inte inbilla sig att han kunde ändra på villkoren när de hade ansträngt sig så mycket under så många år. När de redan förtjänat så mycket tänkte de fortsätta anstränga sig tills de förtjänat själva livet. De tänkte inte ändra sig och ta emot det eviga livet som

gåva. De stod inte ut med att höra att det eviga livet är en gåva som Gud ger helt gratis, och att inbjudan att ta emot gåvan går ut till alla, fast de inte har något att berömma sig inför Gud. De ville inte acceptera att det bara är genom tron på Jesus man tar emot gåvan.

Då frågade Jesus dem: *"Tar ni anstöt av det här? Vad ska ni då säga, när ni får se Människosonen stiga upp dit där han redan var? Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta. De ord som jag har talat till er är Ande och liv. ... Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."*

Hittills hade Jesus talat om sitt kött som ger evigt liv. Men nu talar han istället om vårt kött och säger: *"köttet är inte till någon nytta"*. Jesus använder här ordet på samma sätt som Bibeln gör på många ställen. Vårt kött står för allt vi är och har i oss själva. När det gäller andliga ting är köttet inte till någon nytta. Det är inte till någon nytta att anstränga sig för att förtjäna frälsningen. Det är Anden som ger liv och den helige Ande ger oss evigt liv genom evangeliets predikan. Kristi ord är Ande och liv.

Jesus betonade att orsaken till vår frälsning ligger helt och hållet hos Gud. Han sa: *"ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern"*. Frälsningen finns endast hos Kristus och den blir vår genom tron på honom. Tron är något som den helige Ande tändar i våra hjärtan. Anden ger oss den frälsande tron på Kristus genom evangeliets ord. Och det är inte en slump eller tillfällighet att Anden ger oss detta, inte heller beror det på oss. Det beror på att Fadern för oss till Kristus så att vi kommer till honom. Denna undervisning är en stor tröst för oss eftersom den visar att vår frälsning inte beror på vår svaga, vacklande vilja utan tryggt vilar i den treenige Gudens hand. Vår tro och vår frälsning är ett verk av Fadern, Sonen och den helige Ande.

När Jesus med denna klara undervisning uteslutit människans medverkan och förtjänst från frälsningen, lämnade många honom. Jesus frågade de tolv: *"Inte vill väl också ni gå bort?"* Simon Petrus svarade honom: *"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige."* Petrus gav uttryck för en enkel regel som vi också ska hålla fast vid i livets alla situationer: Vi ska hålla oss till Kristus och hålla fast vid hans ord. Till vem skulle vi annars gå? Kristi ord är det eviga livets ord.

Vår predikotext avslutas med en varning för att överge denna enkla regel. Jesus sa: *"Har jag inte själv valt ut er tolv? Och en av er är en djävul!"* Han syftade på Judas som skulle förråda honom. Elva höll fast vid Jesu ord. De var trygga. Men en av dem hade i sitt inre övergett Kristi ord. Och där man inte håller fast vid Kristi ord där ger man fritt spelrum åt djävulen. Vi däremot ska hålla fast vid

den enkla regel som Petrus framställde: ”*Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord*”. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du vunnit frälsning åt oss genom ditt offer. Vi tackar dig för ditt ord som ger oss tron. Ditt ord är Ande och liv. Bevara oss så att vi hela tiden håller fast vid ditt ord. Amen